

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/396/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119242887
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119242887.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného I. L., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XXA, XXX XX F. Q., právne zast. Mgr. mag. Monikou Korbášovou, advokátkou, so sídlom Nám. SNP 13, 811 06 Bratislava, proti povinnému U. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Q., adresa na doručovanie N. Q. 3, XXX XX M. Zámky, vedenej pred súdnou exekútorou L. Janou Virličovou, so sídlom exekútorského úradu Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 368EX 84/19, o vymoženie 37.934,34,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/396/2019 zo dňa 2. decembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/396/2019 zo dňa 2. decembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/396/2019 zo dňa 2. decembra 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, podaného prostredníctvom právneho zástupcu, doručeného súdu dňa 6.3.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava III., sp. zn. 14C/62/2016 zo dňa 16.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.2.2019 a vykonateľnosť dňa 6.2.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 67Ek/396/2019 dňa 19.3.2019 súdnu exekútoru Mgr. Janu Virličovú, so sídlom exekútorského úradu Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava. Doručením poverenia súdnej exekútorke dňa 19.3.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/396/2019 zo dňa 2.12.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že dňa 30.5.2019 podal dovolanie, v ktorom žiadal aby súd obnovil konanie pod sp. zn. 14C/62/2016, t.j. ukončené predmetným rozsudkom pre zmeškanie. Podanie dovolania považoval povinný za dôvod na zastavenie exekúcie daný podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, teda za inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Oprávnený tvrdenia povinného rozporoval a poukazoval na to, že podanie, ktorým sa bráni povinný, bolo uznesením Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 14C/62/2016-171 zo dňa 16.5.2019, zamietnuté. Podľa názoru oprávneného tak žiadny dôvod na zastavenie exekúcie nie je daný. Podanie mimoriadneho

oprávneného prostriedku nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Vyšší súdny úradník k tvrdeniam povinného uviedol, že základnými predpokladmi vedenia exekúcie voči povinnému, sú vykonateľný exekučný titul a skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul. Poukázal na formálnu a materiálnu právoplatnosť exekučného titulu a na nemožnosť jeho vecného preskúmania exekučným súdom. Samotné podanie mimoriadneho oprávneného prostriedku proti exekučnému titulu, nie je dôvodom na zastavenie exekúcie z dôvodu, že nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Podanie dovolania nemá odkladný účinok a ani nezakladá ex offo odklad vykonateľnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže nie je daný žiadny dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko povinný žiadny iný dôvod, okrem podaného dovolania, resp. obnovy konania neuviedol a nepreukázal, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako nedôvodný, zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 6.12.2019, podal povinný dňa 20.12.2019, v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil v zásade rovnakými tvrdeniami aké uviedol v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Uviedol, že odvolanie, ktoré podal proti rozsudku, na podklade ktorého sa vedie exekúcie, odvolací súd v uznesení sp. zn. 7Co/147/2019 vyhodnotil ako žalobu na obnovu konania, ktorú on následne ešte doplnil podaním zo dňa 22.8.2019. O žalobe na obnovu konania doteraz nebolo rozhodnuté. Je presvedčený, že v žalobe na obnovu konania bude mať úspech a exekúcia bude neoprávnená. Proti oprávnenému, ktorý sa podľa jeho názoru doteraz preukázal ako podvodník, by mal problém vymáhať exekvované čiastky naspäť. Je dôchodca a jeho príjem je dôchodok iba vo výške 286,- EUR mesačne, z ktorého mu mesačne strhávajú 26,-EUR. Zo zvyšnej čiastky si nedokáže zaplatiť ani strechu nad hlavou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd exekúciu zastavil.

7. Ďalším písomným podaním, doručeným súdu dňa 13.1.2020, povinný predložil súdu platobný predpis zo dňa 2.1.2020, ktorým mu bol vyrubený súdny poplatok za žalobu na obnovu konania vo výške 99,50,- EUR a doklad o jeho uhradení zo dňa 8.1.2020. K predmetným dokladom uviedol, že preukazujú, že bol pri obnove konania úspešný a už iba čaká na vytýčenie nového pojednávania vo veci sp. zn. 14C/62/2016. Preto žiada o odblokovanie bankového účtu a zastavenie exekúcie.

8. Súd dňa 5.2.2020 zaslal sťažnosť aj následné vyjadrenie povinného, na vyjadrenie právneho zástupcovi oprávneného, ktorý sa k nej vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 25.2.2020. Oprávnený zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a napadnuté uznesenie za vecne a právne správne. Povinný podľa názoru oprávneného, nesprávne stotožňuje pridelenie spisovej značky a výzvu na zaplatenie súdneho poplatku s úspechom v konaní o povolenie obnovy konania. Opätovne poukázal na to, že povinný nepreukázal žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Podanie mimoriadneho oprávneného prostriedku nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Tvrdenia povinného o jeho existenčných problémoch spôsobených touto exekúciou, oprávnený považuje za nepodložené. Má za to, že exekvovaná suma vo výške 26,-EUR mesačne nie je spôsobilá prívodiť povinnému bezdomovectvo. Povinný je spoluvlastníkom nehnuteľností v k.ú. Stará Turá a v marci 2019 daroval synovi rodinný dom spolu s pozemkami v k.ú. Nové Zámky, čo oprávnený napadol odporovacou žalobou. Ostatné výroky, ktorými ho povinný osočuje a ohovára, sú nepravdivé. Sťažnosť povinného preto navrhuje zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné a presvedčivé. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj s tvrdeniami oprávneného. Súd preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

15. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 13. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k skutočnostiam uvedeným povinným v podanej sťažnosti konštatuje, že rozhodnutie predložené exekučnému súdu oprávneným ako exekučný titul je právoplatné a vykonateľné. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné, je exekučným titulom. Súd opätovne zdôrazňuje, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Vyšší súdny úradník preto správne poukázal na to, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, t.j. preskúmať jeho vecnú správnosť ale naopak je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, keď sa v podstate v podanej sťažnosti domáha toho, aby exekučný súd exekúciu zastavil z dôvodu, že povinný považuje rozhodnutie iného všeobecného súdu SR za nezákonné a nesprávne. Exekučný súd nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia.

16. Povinný súdu nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci niektorý z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvody na zastavenie exekúcie, sú pritom v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, uvedené taxatívne. Podaný návrh na zastavenie exekúcie spočíval iba v subjektívnych tvrdeniach povinného o nezákonnosti a nesprávosti exekučného titulu a z toho dôvodu podanom dovolaní, resp. neskôr o podaní žaloby na obnovu konania. S takýmito tvrdeniami povinného sa vyšší súdny úradník vysporiadal správne. Jediným dôvodom, o ktorom povinný tvrdil, že je dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, bolo podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti exekučnému titulu. Samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku, však celkom nepochybne nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, t.j. takým, ktorý by bránil vymáhateľnosti exekučného titulu. Medzi skutočnosť brániace vymáhateľnosti exekučného titulu patrí napríklad premlčanie, praktická nevykonateľnosť exekučného titulu, či nedostatok hmotnoprávnej legitimácie oprávneného alebo povinného a pod. Tvrdenie povinného, že vymáhateľnosti vykonateľného exekučného titulu bráni podanie žaloby na obnovu konania, tak nemá oporu v zákone. Súd ho preto považoval za nedôvodné. Nie je úlohou ani povinnosťou exekučného súdu zisťovať či bolo všeobecnými súdmi rozhodnuté o mimoriadnych opravných prostriedkoch podaných proti exekučnému titulu predloženému v konkrétnom exekučnom konaní, alebo nie. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno nepatrí súdu ale, v súvislosti s tvrdeniami uvedenými povinným v návrhu na zastavenie exekúcie, nositeľom dôkazného bremena je výlučne povinný, ktorý ich tvrdí. Povinný súdu nepreukázal, že by o ním podanom mimoriadnom opravnom prostriedku súd rozhodol v súlade s jeho právnym názorom a založil by tak niektorý dôvod na zastavenie, prípadne odklad exekúcie. Nepreukázal napríklad rozhodnutie dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti exekučného titulu, alebo právoplatný rozsudok o povolení obnovy konania.

17. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s rozhodnutím, ktoré je predložené súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnú ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na

rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

18. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený, pričom na „zrušenie“ exekučného titulu nepostačuje tvrdenie povinného o podaní mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania, či žaloby na obnovu konania), súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu (stále) právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré mu nebolo splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

19. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne dôvody na zastavenie exekúcie, taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to dôvody preukazujúce zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

20. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

21. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

24. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

25. Povinnému nevznikol nárok na náhradu trov v súvislosti s ním podaným návrhom na zastavenie exekúcie, keďže súd na jeho návrh exekúciu nezastavil. Povinný si návrh v tomto smere ani nepodal.

26. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov, ktoré platil v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, avšak oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci)

rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhoval, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

27. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).